

॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कदलीस्कंधमासजेतिकदलीस्कंधतुल्येनिःसारेस्मिन्धर्मेमासजोभवेत्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
 तथाहिधर्मसंयुक्तं बहुचिन्त्रं च भाषसे ॥ न ते स्य विदितं किंचिदित्वांलक्षयाम्यहं ॥ १५ ॥ शरणैषिपरित्यागं कथं साध्विति मन्यसे ॥ आहारार्थं समारंभस्तव चा
 यं विहंगम ॥ १६ ॥ शक्यश्चाप्यन्यथा कर्तुं माहरोप्यधिकस्त्वया ॥ गोवृषो वा वराहो वा मृगो वा माहिषोऽपि वा ॥ त्वदर्थं मद्यक्रियतां यच्चान्यदिह कांक्षसि ॥ १७ ॥
 श्येन उवाच न वराहं न चोक्षाणं न मृगानं विविधांस्तथा ॥ भक्षयामि महाराज किं ममान्येन केनचित् ॥ १८ ॥ यस्तु मे देव विहितो भक्षः क्षत्रियपुंगव ॥ तमुत्सृ
 जमहीपालकपोतमिममेव मे ॥ १९ ॥ श्येनः कपोतान् तत्तीति स्थितिरिषासनात्तनी ॥ माराजन्सारमज्ञात्वा कदलीस्कंधमासज ॥ २० ॥ राजोवाच राष्ट्रं शि
 बीनामृद्धवैददानितवखेचर ॥ यं वाकामयसे कामं श्येन सर्वं ददानि ते ॥ २१ ॥ विनेमं पक्षिणं श्येन शरणार्थिनमागतं ॥ येनेमं वर्जयेथास्त्वं कर्मणा पक्षिसत्त
 म ॥ तदा च क्ष्वकः पक्ष्यामिनि हि दास्ये कपोतकं ॥ २२ ॥ श्येन उवाच उशीनरकपोतेत्यदिस्नेहो नराधिप ॥ आत्मनो मांसमुत्कृत्य कपोततुलयाधृतं ॥ २३ ॥
 यदा समं कपोतेन तव मांसं नृपोत्तम ॥ तदा देयं तु तन्मत्स्यं सामे तुष्टिर्भविष्यति ॥ २४ ॥ राजोवाच अनुग्रहमिमं मन्ये श्येन यन्माभिधाचसे ॥ तस्मान्नेघ
 प्रदास्यामि स्वमांसं तुलयाधृतं ॥ २५ ॥ लोमश उवाच उत्कृत्य सस्वयं मांसं संराजा परम धर्मवित् ॥ तुलया मांसकौतेय कपोतेन समं विभो ॥ २६ ॥ ध्रियमा
 णः कपोतस्तु मांसेनात्यतिरिच्यते ॥ पुनश्चोत्कृत्य मांसानि राजा प्रादादुशीनरः ॥ २७ ॥ न विद्यते यदा मांसं कपोतेन समं धृतं ॥ तत उत्कृत्तमांसो सावारुरोहस्वयं
 तुलां ॥ २८ ॥ श्येन उवाच इंद्रोहमस्मिधर्मज्ञकपोतो हव्यवाडयं ॥ जिज्ञासमानो धर्मत्वां यज्ञवाटमुपागतौ ॥ २९ ॥ यत्ते मांसा निगान्त्रेभ्य उत्कृत्तानि
 विशांपते ॥ एषा ते भास्वती कीर्तिलोकानि भविष्यति ॥ ३० ॥ यावह्लोकैकमनुष्यास्त्वां कथयिष्यंति पार्थिव ॥ तावत्कीर्तिश्च लोकाश्च स्यास्यंति तव शाश्वताः ॥
 ॥ ३१ ॥ इत्येवमुक्त्वा राजानमारुरोह दिवं पुनः ॥ उशीनरोऽपि धर्मात्मा धर्मेणावत्यरोदसी ॥ ३२ ॥ विभ्राजमानो वपुषा प्यारुरोह त्रिविष्टपं ॥ तदेतत्सदनं राजन्
 राज्ञस्तस्य महात्मनः ॥ ३३ ॥ पश्य स्वैतन्मया सार्धं पुण्यं पापप्रमोचनं ॥ तत्र वै स तं देवानुनयश्च सनातनाः ॥ दृश्यंते ब्राह्मणैराजन्पुण्यवद्भिर्महात्मभिः ॥ ३४ ॥
 इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां श्येन कपोतीये एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ स्वदेहत्यागेनापिशरणागते रक्षणीय इति अध्यायान्तर्यं ॥ ३४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ६३ ॥